

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2010/2024
14.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Дејан Мраковић адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Славољуб Гајић адвокат из ..., ради издржавања супружника, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 274/23 од 26.05.2023. године, на седници одржаној 14.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 274/23 од 26.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 274/23 од 26.05.2023. године, одбијена је жалба тужиље и потврђена пресуда Трећег основног суда у Београду П2 392/22 од 05.12.2022. године којом је одбијен тужбени захтев тужиље да јој тужени на име издржавања плаћа месечно износ од 40.000,00 динара од 22.03.2022. године, као дана подношења тужбе па убудуће док за то постоје законски услови (став први изреке) и тужиља обавезана да накнади туженом трошкове парничног поступка у износу од 21.000,00 динара (став други изреке).

Против наведене другостепене пресуде тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку, па је нашао да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља и тужени су засновали заједницу живота јуна 2020. године, а брак су закључили 09.01.2021. године. Неколико дана после закључења брака тужени је отпутовао у ..., а у Србију се вратио крајем фебруара 2021. године. Странке су заједницу више пута прекидале и обнављале, да би је коначно прекинуле 27.07.2021. године, када је тужени и поднео тужбу за развод брака. Пресудом Трећег основног суда у Београду П2 78/22 од 25.05.2022. године разведен је брак странака. Тужиља има ... године, није запослена, по занимању је ... и радно је способна. Води се на евиденцији незапослених лица од фебруара 2009. године. Станује

са мајком у стану чији је сувласник са $\frac{3}{4}$ дела. Издржава се од мајчине пензије, а помажу јој материјално ћерка и зет. Основне трошкове за живот и издржавање је определила на износ од 40.000,00 динара. Тужени има ... године, незапослен је. Станује у закупљеном стану у ..., са емотивном партнерком која је запослена и остварује зараду од 39.000,00 динара. Поднео је захтев за остваривање права на пензију у ..., али тај поступак још није окончан. Поседује шумско земљиште од кога не остварује приходе. Издржава се од уштеђевине и финансијске помоћи мајке, сестре и ћерки.

Код тако утврђеног чињеничног стања, правилан је закључак другостепеног суда да је тужбени захтев неоснован.

Одредбом члана 151. став 1. Породичног закона прописано је да супружник који нема довољно средстава за издржавање, а неспособан је за рад или је незапослен, има право на издржавање од другог супружника, сразмерно његовим могућностима. Одредбом става 3. истог члана прописано је да нема право на издржавање супружник ако би прихватање његовог захтева за издржавање престављало очигледну неправду за другог супружника.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови из члана 151. став 1. Породичног закона на основу којих би тужени био дужан да издржава тужиљу. Правилан је закључак из побијане одлуке да је тужиља, иако незапослена, радно способна жена средњих година, јер супротно не само да није доказала, већ није ни тврдила, и да може сопственим радом да обезбеди довољно средстава за свој живот. Осим тога, имајући у виду и трајање заједнице странака, као и животну доба туженог који је од тужиље старији девет година и предстоји му пензионисање, могућности другог супружника и околности случаја нису такве да би се у корист тужиље досудило издржавање.

Другостепени суд је за овакву одлуку дао јасне и потпуне разлоге, које овај суд у свему прихвата као правилне, па су стога неосновани супротни наводи ревизије којима се понављају наводи из жалбе.

На основу члана 414. ЗПП донета је одлука као у изреци.

Председник већа-судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић